

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 18.11.1960, sp. zn. 1 Tz 50/60, ECLI:CZ:NS:1960:1.TZ.50.1960.1

Číslo: 27/1961

Právní věta: Podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. nutno pod pojmem užití věci ke spáchání trestného činu rozuměti jen použití fyzické, aby jejím propadnutím byla zneškodněna věc, jíž by mohlo být použito k dalšímu páčání trestných činů. Při tom jde o věci, kterých bylo použito jako nástroje nebo pomocného prostředku ke spáchání trestného činu. Musí jít o nástroj v technickém slova smyslu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 18.11.1960

Spisová značka: 1 Tz 50/60

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Ochranná opatření, Trest propadnutí věci, Zabrání věci

Předpisy: 86/1950 Sb. § 22

§ 249 64/1956 Sb. § 244

§ 293

§ 55

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 27/1961 sb. rozh.

Podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. nutno pod pojmem užití věci ke spáchání trestného činu rozuměti jen použití fyzické, aby jejím propadnutím byla zneškodněna věc, jíž by mohlo být použito k dalšímu páčání trestných činů. Při tom jde o věci, kterých bylo použito jako nástroje nebo pomocného prostředku ke spáchání trestného činu. Musí jít o nástroj v technickém slova smyslu.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 18. listopadu 1960 - 1 Tz 50/60)

Vedoucí oddělení ČSSS byl uznán vinným kromě jiných trestných činů trestnými činy podvodu podle § 249 odst. 1 písm. a), 2 písm. a) tr. zák. spáchanými tím, že v úmyslu opatřit si prostředky v době, kdy neměl žádného příjmu, vylákal pod záminkou, že dá k dispozici svůj osobní automobil na dobu 14 dnů v měsíci a po odjezdu do SSSR trvale, dne 9. 6. 1959 částku 19 000 Kčs od inž. K., úmluvu však nedodržel a peníze vrátil teprve dne 21. 8. 1959, když inž. K. podal na něho trestní oznámení. V

dubnu 1959 vylákal částku 1200 Kčs na MUDr. M. na úhradu části kupní ceny automobilu s tím, že vypůjčené peníze vrátí do 14 dnů, což však neučinil.

Lidový soud trestní v Praze podle § 249 odst. 2 tr. zák. za použití § 22 odst. 2 tr. zák. mu uložil dodatkový trest odnětí svobody v trvání tří roků k rozsudku lidového soudu trestního v Praze ze dne 13. 7. 1959, peněžitý trest v částce 5000 Kčs, který v případě nedobytnosti se mění v náhradní trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců. Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. bylo vysloveno propadnutí osobního automobilu výrobní značky SIMCA ARONDE a podle § 244 odst. 2 tr. ř. byl obžalovaný uznán povinným nahradit částku 1200 Kčs MUDr. M.

Městský soud v Praze odvolání obžalovaného a jeho manželky zamítl.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu usnesení městského soudu zrušil a k odvolání obžalovaného a jeho manželky zrušil napadený rozsudek ve výroku o vedlejším trestu propadnutí osobního automobilu.

Z odůvodnění:

Předseda Nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona namítá, že rozhodnutí jsou nesprávná, pokud byl obžalovanému uložen vedlejší trest propadnutí osobního automobilu, poněvadž nešlo o nástroj v technickém smyslu, kterého by bylo použito při spáchání trestných činů podvodu a navrhl nápravu vadného rozhodnutí.

Nejvyšší soud podle § 293 tr. ř. přezkoumal stížností pro porušení zákona napadené usnesení městského soudu a shledal ji v uvedeném směru důvodnou.

Lidový soud trestní rozhodnutí o propadnutí automobilu odůvodnil tím, že obžalovaný osobního automobilu, jehož byl majitelem podle rejstříku dopravního inspektorátu, použil ke spáchání dvou trestných činů. Odvolací soud v odůvodnění svého rozhodnutí toliko uvedl, že přejímá správné důvody prvního soudu, blíže však své rozhodnutí neodůvodnil.

Rozhodnutí obou soudů, že auta bylo použito ke spáchání trestných činů podvodu, není však v soulase se zjištěnými okolnostmi případu. Podle ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. pod pojmem užití věci ke spáchání trestného činu nutno rozuměti jen použití fyzické, aby jejím propadnutím byla zneškodněna věc, již by mohlo být použito k dalšímu páčání trestných činů. Při tom jde o věci, kterých bylo užito jako nástroje nebo pomocného prostředku ke spáchání trestného činu, jak tomu je např. v případě, kdy automobil byl použit k dopravě pachatele na místo trestného činu anebo k odvozu věcí získaných trestným činem apod. Nestačí však, když pachatel se toliko odvolává na svůj osobní automobil, který má sloužit jako jistota za poskytnutou půjčku. Musí jít o nástroj v technickém smyslu. Tak tomu nebylo v případě obžalovaného při podvodném vylákání půjček na inž. K. a MUDr. M.

Lidový soud trestní v Praze a Městský soud v Praze tedy svými rozhodnutími porušily zákon v ustanovení § 55 odst. 1 písm. a) tr. zák. poněvadž pro vyslovení propadnutí automobilu obžalovaného nejsou dány zákonné podmínky.